

Danneffjold-Samsøe: Jeg maa først og fremmest bede Thinget om Overbærelse idag, da jeg er saa angreben af Hæshed, at det er tvivlsomt, om jeg har Stemme nok til at sige, hvad jeg gjerne vil have sagt. Jeg haaber imidlertid ved at fatte mig i den hderste Northed at kunne føre det igjennem. Førend jeg gaar ind paa Sagens Realitet, Finantslovsforslagets Indhold, ønsker jeg at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Tiden for Indbringelsen af Lovforslaget i Landstthinget og den Tid, der som Følge deraf leevnes Landstthinget til at behandle det i. Følge Grundloven skal Lovforslaget først behandles og drøftes i Folkethinget. Men hvorledes fortolker det andet Thing nu denne Bestemmelse? Det fortolker den, som om Landstthinget aldeles ikke i Virkeligheden havde Andet at gjøre end som en ren Form-sag at skrive sit Navn under. Folkethinget behandler Finantslovsforlaget i henved et halvt Aar, og Følgen deraf er, at dersom Regjeringen ikke sørger for ved en midler-tidig Finantslov at skaffe Landstthinget den fornødne Tid, saa faar det temmelig nøi-agtig ligesaa mange Dage, som Folkethinget har havt Maaneder til at behandle Finants-lovsforlaget i. Ganske vist tror jeg ikke, at Landstthinget er ganske uden Skyld heri, idet det ofte — af Grunde, som jeg fuldt ud respekterer, uagtet jeg ikke deler dem — har undladt at nedsette Udvalg, naar der ikke var saa store Uoverensstemmelser mellem Thingene, at en Konflikt var uundgaaelig. Dette er efter min Overbevisning en Feil. Jeg skal ikke dwæle ved en Folge, det har havt, nemlig at hver Gang Landstthinget nedsetter Udvalg, hedder det strax: Nu vil Landstthinget have Krig, medens det i Virkeligheden ofte har nedsat Finants-udvalg uden at forandre en Løddel eller et Komma paa Finantsloven. Men det har andre og værre Følger. Det har blandt Andet vænnet det andet Thing til en Hensynsløshed paa dette Punkt lige-overfor Landstthinget, som dette foruden andre og vigtigere Grunde alene for sin Vær-digheds Skyld ikke kan finde sig i, og det har styrket den Opinion, som mere og mere i de senere Aar har gjort sig gjældende ikke alene i Folkethinget, men mange Steder i Landet, at Folkethinget er eneraadende over Finantsloven, og at Landstthinget ikke har Andet at gjøre end at vedtage den i den Form, hvori den kommer fra Folkethinget, enten den behager det eller ikke. At dette aldrig har været Grundlovens Mening, turde være bitterligt for Enhver. Et Middel her- imod tror jeg at se deri, at Landstthinget iforandret hvert Aar nedsetter et Udvalg,

selv om det iforveien er fuldstændig paa det Reue med sig selv om ikke at ville foretage nogen Forandring, og jeg haaber derfor ogsaa, at det høie Landstthing vil gjøre det iaar. Det Spørgsmaal, som gjør sig gjæl-dende, hver Gang Finantslovsforlaget kom-mer ind her i Landstthinget, er: Skal Lands-thinget vedtage det iforandret, skal det ned-sætte Udvalg, eller skal det forfaste det? Det Sidste vil vel Landstthinget aldrig gjøre, og der er altsaa kun Tvivl om, hvilket af de to første Alternativer det skal vælge. Det er vel sagten af mine foregaaende Udtalel-ser klart for de Herrer, at jeg ønsker, at Landstthinget altid, selvsfølgelig ogsaa iaar, skal nedsette et Udvalg, dog ikke alene af de Grunde, som jeg allerede har nævnet, men fordi det forekommer mig, at paa det Lov-forslag, der foreligger iaar, er der mange Punk-ter, som Landstthinget ikke kan gaa ind paa uden at have prøvet og overveiet dem nøie. Det er jo her ikke Skik og Brug ved 1ste Behandling at gaa formeget i Detail, og jeg kan heller ikke idag tale ret meget. Jeg vil derfor indskrænke mig til at nævne de vig-tigste Punkter og skal da strax begynde med det, som for mig er Hovedpunktet, nemlig Krigs- og Marineministeriets Budget. Medens der paa § 22 kun er strøget en Sum af henved 70,000 Kr. for Krigsministeriets Vedkommende og paa § 23 af omtrent 238,000 Kr. for Marineministeriets Vedkom-mende, er der paa § 26 strøget for ikke mindre end halvanden Million Kr. for Krigs-ministeriets Vedkommende og for 1,150,000 Kr. for Marineministertets Vedkommende, og mange af disse Poster ere ikke Nybygninger til Flaaden eller Nyansaffelser til Hæren, men det er Poster, der blot gaa ud paa Bedligholdelse og Opbevarelse af det Mate-riel, som Hær og Flaade nu er i Besiddelse af. Det er Poster, som selv om de ikke ere absolut nødvendige for Fædrelandets Existens, dog vistnok maa erkjendes for at være nød-vendige, for at vi til enhver Tid kunne have en færdig og fuldt udrustet Hær og Flaade. Disse Punkter ere, som sagt, for mig de vigtigste, men der er mange andre, som det forekommer mig ere vigtige nok til at fordre en omhyggelig og grundig Overveelse af Landstthinget gjennem et Udvalg. Jeg skal blot nævne Universitetet. Dets Stilling er i Sandhed sørgelig. Det fortærer hvert Aar Mere og Mere af sin Formue og vil derfor i en ikke fjern Fremtid staa aldeles afhængigt af Rigsdagen. Men Landstthinget kan ikke forsvare at lade en høiere Dannel-sesanstalt, der altid har staaet paa et saa høit og høit Standpunkt, som vort Univer-sitet ikke alene i vore egne, men i hele Ud-